

Hrvoje Brekalo, 1980-ih Veslačka (ili Jutro na Delti 1)

Umorno tijelo budim iz sna,
tupost osjećaja prekriva pamet,
ukočen pogled i poneki treptaj,
u usta stavljam prazan zalogaj.

Idem po porciju kilometara,
kao i prethodnog dana,
ne razmišljam o ničemu,
tek spore kretnje nogama.

Dolazim umornim koracima,
glupi pokreti i kretnje spore,
ukočen pogled i poneko pitanje,
trener vrišti "SPUŠTAJTE CATARE!"

Lagano hodanje do hangara,
čamci su u praznom hodu,

i dok "rupe" čekaju trenerovu
milost,
talenti prvi odlaze na vodu.

Žuti gliser ide za njima,
i čovjek u njemu divi se svima,
i dok jedni minimalno veslaju,
drugi maksimalno krađu.

Deset je sati i zvijeri stižu,
umoran pogled ponekad vara,
veslači grabe olovke,
i brzo pišu 27 kilometara.

Trening je gotov, tuševi rade,
nekima je kupanje san,
pijem hranu i gutam sokove,
odlazim kući maksimalno sretan.

